

POSTANOWIENIE

Dnia 26 sierpnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Korzeniowski

w sprawie R. R. – sędziego Sądu Rejonowego w K., obwinionego o popełnienie deliktu dyscyplinarnego z art. 107 § 1 ustawy z 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych, po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej na posiedzeniu 26 sierpnia 2024 r.

na podstawie art. 22 § 1 k.p.k. w zw. z art. 128 usp,

postanowił:

zawiesić postępowanie dyscyplinarne do czasu prawomocnego zakończenia postępowania karnego prowadzonego wobec sędziego R. R. o przestępstwo z art. 231 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zb. z art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11 k.k.

UZASADNIENIE

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przy Sądzie Okręgowym w L. złożył wniosek o rozpoznanie sprawy dyscyplinarnej wobec R. R. – sędziego Sądu Rejonowego w K., obwinionego o to, że w dniu 8 czerwca 2016 r. w K., woj. [...], w celu użycia za autentyczny podrobił dokument w postaci protokołu rozprawy z dnia 11 maja 2016 roku w sprawie [...] Sądu Rejonowego w K. w ten sposób, że z akt wyżej wymienionej sprawy usunął kartę 37 i w jej miejsce umieścił kartę, na której zostały dopisane słowa: „Sąd postanowił uznać za ujawnione bez odczytywania dowody 65, 66 ze zbioru A k. 3-6,22-23, 35, 41-42, 52, 58, 53, 57, 54, 55, 56” i po

opatrzeniu teŝe karty podpisami przewodniczącego i protokolanta tak podrobiony dokument załączył do akt sprawy, przez co uchybił godności urzędu, tj. o zachowanie określone w art. 107 § 1 u.s.p.

Uchwałą z 14 września 2018 r., sygn. akt [...], Sąd Dyscyplinarny przy Sądzie Apelacyjnym w [...] zezwolił na pociągnięcie sędziego R. R. do odpowiedzialności karnej. Następnie, orzeczenie to utrzymał w mocy Sąd Najwyższy w Izbie Dyscyplinarnej, uchwałą wydaną 23 stycznia 2019 r., w sprawie o sygn. akt I DO 27/18.

W wyniku rozpoznania wniosków obrońców o wznowienie postępowania, uchylenie uchwały Izby Dyscyplinarnej z 23 stycznia 2019 r. sygn. akt I DO 27/18 i umorzenie postępowania, Sąd Najwyższy w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej uchwałą z 19 stycznia 2023 r., sygn. akt I ZO 10/22, wznowił postępowanie prowadzone przez Izbę Dyscyplinarną Sądu Najwyższego w sprawie o sygn. akt I DO 27/18, zakończone prawomocną uchwałą z 23 stycznia 2019 r.; uchylił uchwałę Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego z 23 stycznia 2019 r., sygn. akt I DO 27/18, o utrzymaniu w mocy uchwały Sądu Dyscyplinarnego przy Sądzie Apelacyjnym w [...] z 14 września 2018 r., sygn. akt [...] i utrzymał w mocy zaskarżoną uchwałę Sądu Dyscyplinarnego przy Sądzie Apelacyjnym w [...] z 14 września 2018 r., sygn. akt [...] o zezwoleniu na pociągnięciu do odpowiedzialności karnej sędziego Sądu Rejonowego w K. R. R. oraz zawieszeniu go w czynnościach służbowych i obniżeniu mu wynagrodzenia na czas trwania zawieszenia o 25 %.

Zachowanie sędziego R. R., toŝsame z opisanym we wniosku o rozpoznanie sprawy dyscyplinarnej, było przedmiotem śledztwa prowadzonego przez Prokuraturę Okręgową w L. (sygn. akt- [...]).

Wyrokiem z 29 września 2023 r., sygn. akt [...], Sąd Rejonowy w J. zmienił kwalifikację prawną czynu zarzucanego sędziemu R. R. w akcie oskarżenia, przyjmując, że oskarżony wypełnił swoim zachowaniem dyspozycję art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zb. z art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11 k.k. oraz umorzył warunkowo postępowanie karne wobec R. R. na okres 1 roku próby.

Na skutek apelacji wniesionych przez: prokuratora, oskarżonego i obrońców od wskazanego wyŝej wyroku, Sąd Okręgowy w Z. wyrokiem z 21 maja 2024 r.,

sygn. akt [...], uchylił zaskarżone orzeczenie i sprawę R. R. przekazał Sądowi Rejonowemu w J. do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu Sąd Okręgowy wskazał, że Sąd I instancji prowadził postępowanie przeciwko oskarżonemu R. R., w tym przeprowadził czynności dowodowe, błędnie uznając, że uchwała Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego stanowiła zezwolenie na pociągnięcie oskarżonego do odpowiedzialności karnej. Były to w ocenie Sądu II instancji czynności niedopuszczalne procesowo w trybie przewidzianym przez k.p.k. W ocenie Sądu Okręgowego istnieje możliwość konwalidacji wadliwych czynności dowodowych zdziałanych przeciwko oskarżonemu do 19 stycznia 2023 r. (do dnia wydania uchwały w sprawie o sygn. akt I ZO 10/22), poprzez ich powtórzenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Postępowanie dyscyplinarne należało zawiesić

Podstawą zawieszenia postępowania jest art. 22 § 1 k.p.k. w związku z art. 128 usp. Z art. 22 § 1 k.p.k. wynika, że katalog okoliczności, które uzasadniają zawieszenie postępowania nie jest zamknięty, skutkiem czego każdorazowo podlegają one ocenie w kontekście tego, czy rzeczywiście stanowią przeszkodę do rozpoznania sprawy oraz czy jest ona długotrwała (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 24 maja 2023 r., I ZSK 13/22).

W obecnej sprawie zarzut dotyczący popełnienia deliktu dyscyplinarnego jest zbieżny z zarzutem popełnienia przestępstwa w sprawie karnej.

W sytuacji tożsamości czynu uprawnione jest stwierdzenie, że podobne postępowanie dowodowe może być prowadzone równolegle w sprawie karnej.

Prowadzi to do oceny kwestii konieczności jednoczesnego dublowania się postępowania dowodowego w sprawie karnej i dyscyplinarnej.

Przede wszystkim z tej racji, że o przestępstwie decyduje sąd karny (sąd powszechny). Wówczas prawomocne rozstrzygnięcie sądu jest wiążące w sprawie dyscyplinarnej (art. 8 § 2 k.p.k. w związku z art. 128 usp).

Z kolei z art. 120 § 1 usp, wynika, że po prawomocnym zakończeniu postępowania karnego przeciwko sędziemu, sąd lub prokurator przesyła akta sprawy właściwemu rzecznikowi dyscyplinarnemu. Jeżeli postępowanie

dyscyplinarne nie było wszczęte, rzecznik dyscyplinarny podejmuje czynności dyscyplinarne, choćby w postępowaniu karnym został wydany wyrok uniewinniający.

Zatem w pierwszej kolejności rozstrzygnięcia wymaga sprawa o przestępstwo, a następnie sprawa o delikt dyscyplinarny. Przepis jasno wskazuje na obowiązek przesłania akt sprawy karnej po jej prawomocnym zakończeniu, a oczywiste jest, że przesłanie takie ma służyć ich wykorzystaniu.

W takiej sytuacji postępowanie dyscyplinarne powinno zostać zawieszone do momentu zakończenia postępowania karnego, jeśli istnieje uzasadnienie wynikające z efektywności i ekonomiki procesowej, chyba że wystarczające jest zarządzenie przerwy lub odroczenie rozprawy (uchwała 7 sędziów Sądu Najwyższego z 28 września 2006 r., I KZP 8/06).

Zawieszenie nie koliduje z przedawnieniem, jako że zgodnie z art. 108 § 5 usp, przedawnienie dyscyplinarne nie biegnie w czasie postępowania dyscyplinarnego, począwszy od dnia złożenia wniosku do sądu dyscyplinarnego do dnia prawomocnego zakończenia postępowania dyscyplinarnego.

Z tych przyczyn orzeczono o zwieszeniu postępowania dyscyplinarnego w tej sprawie.

[M. T.]

[ms]